

РЕШЕНИЕ

№ 2785

гр. София, 08.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3420** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). В постъпило в ДАБ на 20.03.2019г. оспорване Х. М., [дата на раждане] в А., гражданин на А., изразява недоволство от Решение № 1565/ 13.03.2019г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. В жалбата са въведени отменителните основания по чл.146, т.3 и 4 АПК - незаконосъобразност на акта и произнасянето му при съществени нарушения на процесуалните правила, аргументирани със следните твърдения – административният орган е игнорирал изложените от чужденеца факти, че причините да напусне страната си са свързани с наличието на заплахата за неговия живот и сигурност, както и невъзможността той и семейството му да се завърнат в А.. През м. февруари 2017г. жалбоподателят получил непосредствени заплахи от А. М., който е талибан. Впоследствие търсещият закрила приел християнството, посещава често църквата в [населено място] и изучава ритуалите на религията. Административният орган е игнорирал публично достъпната информация за ситуацията в страната на произход на Х. М..

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от адв. П., е за отмяна на акта. В хода на устните състезания процесуалният представител на търсещия закрила подчертава, че изявленията на жалбоподателя в хода на интервюто установяват

религиозните му убеждения. Възможността да се покръсти в рамките на производство за закрила не изключват възможността гражданинът на А. да го прави във връзка с убежденията си, касае се не за изолирано, а за последователно действие. В този смисъл бежанската му история е преценено едностранно. Според т.82 от решението на СЕС по дело С-56/17 не може да се изисква от молителя да доказва религиозните си убеждения, да прави декларации или да представя документи. Наред с това адв. П. е на мнение, че в А. се установява проблемна среда, което обуславя приложимост на чл.9 ЗУБ.

Ответникът, председателят на ДАБ, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата и поддържа, че настоящето производство е по последваща молба за закрила, в която чужденецът се е позовал на нови факти и обстоятелства с единствената цел да получи желаната закрила.

Заклучението на прокурора е за неоснователност и недоказаност на жалбата.

От фактическа страна се установява:

На 2.08.2016г. Х. М. се обърнал към ДАБ с искане за закрила. То е регистрирано в агенцията с № УП 990/ 26.08.2016г.С Решение № 7663/ 31.03.2017г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на гражданина на А.. Жалбата срещу този административен акт е отхвърлена с влязло в сила на 30.05.2018г. решение на АС – Хасково по адм. дело № 512/ 2017г.

Повторната молба за закрила на Х. М. датира от 13.09.2018г. В нея той се позовал на две нововъзникнали обстоятелства – първото от тях е, че време на пребиваването си в България е започнал да се запознава с християнската вяра, като постепенно я приел и сменил религията си от ислям на християнство. Фактът на покръстването е деклариран и чрез взетото от него водно кръщение от 30.06.2018г. в Евангелската петдесетна църква „Извор на живот“ – [населено място]. Посочил, че А. е официално мюсюлманска държава и всеки акт на отказ от исляма се приема като вероотстъпничество и заплахата за режима. Завръщането му в страната след акта на покръстването поставя в изключителна опасност както него, така и цялото му семейство. Второто нововъзникнало обстоятелство е крайно усложнената обстановка в А. през последната една година, в подкрепа на което са общоизвестни и общодостъпни сведения от реномирани международни източници.

Последващата молба е регистрирана в ДАБ на 28.09.2018г., на Х. М. са връчени указания на правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в България, съставен е регистрационен лист, съдържащ отразяване, че се касае за гражданин на А. с имена на кирилица Х. М., [дата на раждане] в пров. Б., общ. П., етническа принадлежност пащун, религия християнска, женен, със средно образование, професия заварчик, владеещ езици дари, пащу. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта.

На 28.09.2018г. на жалбоподателя е връчена покана за интервю, насрочено за същия ден. Такова се е състояло на 01.10.2018г., видно от съставения за провеждането му протокол рег.№ УП-990/ 01.10.2018г., подписан от интервюиращия чужденец, интервюиращия орган на ДАБ и преводача. Преди началото му на жалбоподателя е разяснено, че целта му е да се изяснят новите обстоятелства, поради които той е подал последваща молба за закрила.

В рамките на интервюто Х. М. заявил, че изповядва християнството и че кръщаването в църква представлява първо да се пречистиш от всичко и да започнеш нов живот. То преминало като го вкарвали във водата и го попитали съгласен ли е да приеме новата

религия. Запитан коя църква посещава, жалбоподателят отговорил, че тя се намира в Х., но не знае как се казва, защото няма надпис. Като прочел Б., разбрал, че хората, които са я написали, са честни. И. Х. никога не е направил грех. Той е разпънат на кръста, за да спаси народа си. Запитан кое течение на християнството се проповядва в посещаваната от него църква, гражданинът на А. отговорил, че това е протестантството. За пръв път чул за християнската религия в бежанския лагер. Голямата разлика между християнството и мюсюлманството е, че християните са по-милостиви и дружелюбни. Според жалбоподателя християнските празници са В. и К. /означава, че Х. е възкръснал/, и К.. През пролетта се празнува В.. Тогава И. се качва на небето и сядат в дясната ръка на Г.. Боядисват се яйца и се раздават. При християните няма забранени храни, но преяждането не е позволено. Запитан знае ли десетте Божии заповеди и коя е първата от тях, жалбоподателят отговорил да не лъжеш и да не вършиш лоши неща. В църквата, която посещава, няма икони, а само кръст. В заключителната част от протокола е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за оспорващия език дори без да съществуват комуникативни пречки и без възражения или допълнения от негова страна.

В преписката е приложено интервю от 16.08.2018г. със С. А., съпруга на Х. М., на което тя заявява, че не знае името на църквата, която посещава, а само името на пастора (В.). Не знае и адреса на църквата, тъй като кола ги взимала от РПЦ и после ги връщала. Знае, че християнството имало четири течения, но не знае кои са. Научила за християнството от иранско семейство. На въпроси на интервюиращия отговаря - за В., че е празник, на който И. се качил на небето, и е седнал в дясната ръка на баща си, за К. – не знае какво е станало тогава, не знае и кой празник е празнуван наскоро (интервюто е от 16.08.2018г.). За постите – не знае кога са, знае, че през тях хората не ядат месо. Мъжът ѝ също приел християнството покрай нея. Не искала да използва християнството в производството, иначе би го казала „още на първия съд“.

С писмо рег. № М 9614/ 24.10.2018г. съгласно чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС е уведомена ДАБ, че ДАНС не възражава на лицето, регистрирано в РПЦ С. към ДАБ - МС с вх. № 940/ 19.09.2018г. като Х. М. да се предостави закрила в Република България, ако отговаря на условията по ЗУБ.

По преписката са приобщени Справки вх. № МД 739/ 05.11.2018г. и № МД 88/ 4.02.2019г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Ислямска република А. – актуално положение към цитираната дата, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Във втората от тях се посочват 1692 цивилни жертви на атентати - не се конкретизира за какъв период, но в първата се излага, че това са данни за 2018г. За 2016-2017г. в страната са се върнати 1,7 милиона бежанци. Наблюдавал се лек икономически растеж и умерена инфлация, засилени износ и внос, нарастване на приходите. Сочат се конкретни провинции, в които талибаните са били активни, сред които не попада Б..

Решение № 1565/ 13.03.2019г. на председателя на ДАБ е съобщено на Х. М. с участието на преводач на 19.03.2018г. Жалбата, въз основа на която е образувано делото, е депозирана в ДАБ на 20.03.2019г. и е допустима.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от

ЗУБ, вр. с чл.48, ал.1, т.1, предл.2 от ЗУБ - председател на ДАБ. Спазена е предвидената в закона писмена форма, решението съдържа всички изискуеми реквизити.

Молителят е уведомен за правата си в производството, разяснена ѝ е процедурата, по която се подават и разглеждат молбите за закрила, посочени са и организациите, от които може да търси съдействие. Интервюто е проведено с преводач на разбираем от него. Чрез приложената в административното производство справка за А. са събрани актуални данни за ситуацията в страната.

Обратно на изложеното в жалбата, в административния акт са обсъдени всички изложени от молителя факти и обстоятелства, включително обстановката в страната на произхода му.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ Република България предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За това какво представлява "преследване" по смисъла на закона е дадена легална дефиниция в нормата на чл.8, ал.4 и ал.5 на ЗУБ, а именно - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. Важно е да се подчертае, че е необходимо преследването да е характерно не поначало за страната, а да е било насочено към конкретно лице, търсещото закрила. Затова и твърденията на търсещото закрила лице – „бежанската история“ - следва да се преценяват конкретно и индивидуално.

Както бе посочено, след като е допусната до разглеждане по същество последващата молба за закрила на Х. М., с него е проведено интервю, насочено изцяло към установяване на нововъзникналото обстоятелство – приемането на християнската религия. Зададени са му конкретни въпроси, свързани с най-характерното за тази религия, но отговорите на търсещия закрила показват твърде бегли познания. Видно от датата на свидетелството за водно кръщение, същото е извършено месец след решението на ВАС (30.05.2018г). Изложеното обстоятелство, ценено в съвкупност с твърдението на жалбоподателя, че не знае как се казва храмът, който посещава, поставя под съмнение думите му, че е посещавал църквата в Х. от една година. Най-сетне, оспорващият твърди, че за християнството узнал от познат в бежанския лагер, а съпругата му сочи, че той се обърнал към християнството „покрай нея“. Всичко това хвърля съмнение върху достоверността на така изложеното нововъзникнало обстоятелство. Но по-същественото е, че в рамките на интервюто Х. М. не е заявил какво се е променило у него след като е приел християнството.

С оглед на изложеното по-горе съдът намира, че представените от молителя факти и обстоятелства не представляват основание за предоставяне на бежански статут на него по чл.8 от ЗУБ.

Правилно административният орган е приел в оспореното решение, че за жалбоподателя липсват предпоставки за предоставянето и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. В изложената от него бежанска история не се откриват факти и

обстоятелства, които да изпълват никоя от хипотезите на чл.9, ал.1 от ЗУБ. Той не твърди в държавата си на произход да е била изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Всички приложени по делото справки за А. действително представят страната като проблемна. Но от изложените от молителя факти и обстоятелства, не може да се направи извод, че той е конкретно и лично застрашен. Няма данни сблъсъците в някоя области да са довели до безогледно насилие спрямо мирното население. Всъщност, справките съдържат и позитивна информация – за връщането в страната на бежанци (1,7 милиона), икономически растеж, ниска инфлация, засилена международна търговия, нарастване на приходите. Действително се сочат и данни за загинали при атентати или други форми на атаки срещу цивилното население. Освен цитираното „враждебно отношение“ към християните, включително към преминали от ислям към християнство, не се сочат конкретни примери за насилие или обобщени данни за такава.

Общата ситуация на несигурност и насилие в определена държава сама по себе си не може да обуслови нарушение на чл.3 ЕКПЧ при експулсиране до територията ѝ. Възможно е интензивността на насилието да достигне праг, над който връщането на всяко лице в тази държава задължително да нарушава чл.3 ЕКПЧ, но това касае само най-екстремните случаи на общо насилие, при които има действителна опасност от малтретиране вследствие единствено излагането на индивида на това насилие при завръщането му. Актуалната обща ситуация на насилието в А. не се характеризира с подобна изключителност; нивото му не е така сериозно, че да причини само по себе си нарушение на чл.3 ЕКПЧ при депортиране на жалбоподателя в страната. Същевременно няма причини, още по-малко сериозни, да се смята, че поради отличителни негови черти, жалбоподателят ще съставлява интерес за която и да е страните в конфликта, което елиминира възможността чрез кумуляция на индивидуални и общи рискови фактори за него да се породи опасност от малтретиране на прага, на който чл.3 ЕКПЧ да се задейства като забрана за връщане - елемент от международна закрила.

При горния анализ се налага изводът за липса на основания по чл. 146 от АПК, обуславящи унищожаемост на оспорения административен акт.

Мотивиран така, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. М., [дата на раждане] в А., гражданин на А., срещу Решение № 1565/ 13.03.2019г. на председателя на Държавна агенция за бежанците.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ:

